

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 397

ngày 16 tháng 02 năm 2003

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thanh Bình

Tự giác giải tỏa tâm tiến hóa
Cảm minh Trời Đất duyên hành tiến
Bình tâm học hỏi trí an yên
Thức giác chính mình chẳng lụy phiền

Kính bái,

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 08/12/02 đến 14/12/02

Copyright 2003 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Hành pháp triển miên có hữu ích gì không?
- 2) Làm sao giải bỏ trần tâm?
- 3) Trần tâm là gì?
- 4) Sự khó khổ có tiến thân hay không?
- 5) Sự kích động và phản động có hữu ích gì không?
- 6) Sự hòa đồng có hữu ích không?
- 7) Sự thức tâm có lợi ích gì không?

<p>1) Atlantic city, 08-12-2002 9: 37 AM <i>Hỏi: Hành pháp triền miên có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa hành pháp triền miên ở giai đoạn đầu rất hữu ích có thể quên tất cả chuyện đời động loạn</p> <p>Kệ: <i>Phân minh khai triển trí thông minh Giải bỏ trần tâm tránh bực mình Khai triển chính mình tâm tiến triển Từ bi rộng mở để phân minh</i></p>	<p>2) Atlantic city, 09-12-2002 8: 00 AM <i>Hỏi: Làm sao giải bỏ trần tâm?</i></p> <p>Đáp: Thừa giải bỏ trần tâm bằng cách dứt khoát</p> <p>Kệ: <i>Dứt khoát thực hành tự giải quyết Khai minh đời đạo phương trình tiến Quyết tâm xây dựng tự hành xuyên Tái tục cứu mình tự vượt yên</i></p>
<p>3) Atlantic city, 10-12-2002 9: 45 AM <i>Hỏi: Trần tâm là gì?</i></p> <p>Đáp: Thừa trần tâm là thu thập những sự cạnh tranh tại thế</p> <p>Kệ: <i>Tập quán không hay tạo khổ buồn Giải phần ô trược tự về nguồn Tâm thân ổn định pháp phân huyền Uyển chuyển qui nguyên đường giác yên</i></p>	<p>4) Atlantic city, 11-12-2002 10: 15 AM <i>Hỏi: Sự khó khổ có tiến thân hay không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự khó khổ sẽ giúp ích cho sự tiến thân</p> <p>Kệ: <i>Kích động phản động chuyển tiến thân Bền lâu xây dựng rất chuyên cần Đâu đâu cũng có đường chung tiến Xây dựng bền lâu nguyện góp phần</i></p>
<p>5) Atlantic city, 12-12-2002 1: 05 AM <i>Hỏi: Sự kích động và phản động có hữu ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự kích động và phản động dẫn tiến tâm linh</p> <p>Kệ: <i>Tâm linh tiến hóa sau phân định Giải tỏa phiền ưu thắm giác minh Chuyển hóa thâm sâu tùy ý thức Khai minh trí tuệ tự phân minh</i></p>	<p>6) Atlantic city, 13-12-2002 2: 20 AM <i>Hỏi: Sự hòa đồng có hữu ích không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự hoà đồng rất hữu ích cho sự tái lập hòa bình</p> <p>Kệ: <i>Sự hoà đồng rất hữu ích cho chung Giải quyết nơi nơi sẽ tiến mỗi vùng Thức giác vô cùng không lỗ vỡ Tình thương đạo đức chuyển bao dung</i></p>
<p>7) Atlantic city, 14-12-2002 8: 50 AM <i>Hỏi: Sự thức tâm có lợi ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa sự thức tâm rất hữu ích cho chung</p> <p>Kệ: <i>Thức tâm giải tỏa bao phiền muộn Ẩm khí tiêu tan không dấy động Chuyển hóa thông lưu tự cảm hòa Khai thông trí tuệ triển khai vòng</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

Ngày 16/8/2002

Kính thưa Đức Thầy,

Đạo này con bị nhiều bài học về ông chồng của con. Ngày 15/7/2002 con có điện thoại qua Thầy để xin ý kiến của Thầy về việc con phải về VN ở luôn với gia đình.

Điện thoại không có ai nhắc máy. Con đành viết thư. Và đến nay thì hết kiên nhẫn nổi, con đành viện cớ mừng sinh nhật của Đức Thầy và gửi quà mừng trước mấy tháng. Kính xin Thầy đừng quở con tội nghiệp.

Ít hàng kính thăm Thầy sống lâu trăm tuổi.

Kính bái

N

A C, ngày 5/9/2002

Đ N,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 16/8/2002 được biết con định về Việt Nam ở luôn với gia đình vì vợ chồng bất hòa. Vì việc ly gian này, con sẽ có cơ hội dứt khoát tu hơn. Con càng nghĩ tới Trời Phật, để dứt khoát tu hơn với tình cảnh này, con có cơ hội thấy rõ đời là tạm, nay tỵu mai tan là chuyện bình thường. Cảm ơn con đã lưu ý đến ngày sinh nhật của Thầy sau đại hội. Thành thật cảm ơn món quà ...\$ con gửi tặng Thầy khi cần.

Chúc con và gia đình vui khỏe.

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương sĩ Hằng

THƠ

Xuân Về

Kính tặng Thầy và bạn đạo quý thương nhân dịp

Xuân Quý Mùi về

*Minh niên mình nói gì đây
Nói về nhớ bạn, thương Thầy tình siêu
Xuân về nói tới tình yêu
Yêu Trời yêu Phật tu nhiều hơn xưa
Thương Thầy sớm tối khuya trưa
Luôn luôn dạy dỗ phải chừa sân si
Lời lời Người dạy từ bi
Lời lời nhắc nhở lo đi về nguồn
Hy sinh tha thứ luôn luôn
Có thương còn chấp lệ tuôn cuối đời
Xuân về gắng sửa cái tôi
Càng tu tu càng thấy lời thôi tánh mình
Cho nên phải tịnh mới mình
Phút giờ thanh lọc tánh tình chấp mê
Tu mà còn chấp khó về
Yêu không tha thứ bến mê khó rời*

*Noi gương Đại diện Phật Trời
Suốt đời xuống thế lời lời nhủ khuyên
Khuyên mình ăn ở lành hiền
Ai tham danh lợi uy quyền mặc ai
Riêng mình cố gắng dùi mài
Nhẫn hòa vui chịu nạn tai tránh mình
Tham thiền tự giải u mình
Tham thiền để tự thương mình hơn ai
Ai tài ai giỏi tùy ai
Lo tu lo sửa cái sai của mình
Dần dà tiếp tục hành trình
Tự tu tự tiến là mình thương Cha
Tịnh thanh mật niệm Di Đà
Ấy là ý đẹp lời ca xuân về
Kính bái
Dallas Jan 14-03
Nguyễn Đình Trí*

Tu Tại Gia

Thứ nhất là tu tại gia
Nhà cửa có đủ vợ con đùm đê
Tu rồi mới thấy bối bê
Sao sanh nhiều thứ cực mê tâm hồn
Tỉnh ra mới rõ không khôn
Vợ là duyên nghiệp con thời nợ duyên
Mở miệng là nó « kê » liền
Cứng rắn đứng hòng học liền bài tu
Bài tu học nhẩn cho nhu
Nó chửi phải ráng cúi đầu mà nghe
Con thời phách lối trâm bề
Coi cha như thể một về cứt khô
Nói năng hỗn ẩu thêm vô
Nhưng ta phải nhin : Nam mô niệm liền
Vợ thì khẩu chuyện không yên
Cửa nhà tiền bạc liên miên cầu nhau
Nụ cười phải mở phải trao
Dạ em xin chị đừng hao quá lời
Mình thời chỉ khắp mọi nơi
Chỉ vợ không được con thời chẳng nghe
U ơ ú ớ ù ề
Vợ con con vợ sao về hư không?
Ngước mặt lên hỏi Hóa Công
Bao giờ con hết xích còng trần gian?
Ông Trời cười nói: Ráng con!
Bao giờ thấy đủ Cha cho con về
Cha đây khắng khít cận kề
Con học Cha biết con bê bối còn
Học cho thông suốt nghe con
Không còn để ý không còn hồ nghi
Cha kêu con dạ kịp thì
Phụng sự phải gánh đạo nghi phải gìn
Bao giờ con hết linh binh
Một lòng tu đạo chơn tình ta ban

Buông đi câu hỏi bàng hoàng
Con còn tại thế: Phải an phải hòa
Nam Mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại
Thiên Tôn
Trần Hồng Lâm
Réunion 19/01/03 10:00
===
Cuộc Đời
Cuộc đời tựa án mây bay
Chớp nhanh nháy mắt kẻ đi người còn
Trầm luân bể khổ muôn bề
Không tu chẳng biết về đâu cuối cùng
Ra đi mới biết muộn màng
Than chi trách phận hỏi người cố nhân
Sanh lão bệnh tử khổ mà
Mê chi mù mắt chữ THAM đứng đầu
Giải mê phá chấp từ đầu
Hồi tâm chánh pháp báo lành trần an
VÔ VI có sẵn không hành
TIỀN mê khổ xác thác hồn u minh
Bơ vơ chốn tạm hồng trần
Cần tu sửa tiến cứu mình là hơn
Chơn hồn tự thức an yên
Đạo TÂM chánh pháp vào ngay tu THIỀN
Cuộc đời ngắn hạn vô thường
Giờ đi ngày đến ai nào biết hay
Thay lời thổ thề ai ơi !
Thực hành tu tiến triển khai nhiệm màu
Trời ban ĐIỀU PHÁP duyên lành
Thành tâm đóng góp ĐẠI ĐỒNG TIẾN LÊN
Kính bái
Nguyễn Hồng Đức
Đan Mạch.27.03.2003

THÔNG BÁO CỦA HỘI VÔ VI NAM CALIFORNIA

Hội Vô Vi Nam California xin trân trọng thông báo:

Danh sách các bạn đạo dưới đây đã được 4 Thiên Đường địa phương tại Nam California bầu ra để đảm nhiệm các chức vụ trong Hội Đồng Quản Trị cho nhiệm kỳ 2003-2005:

- 1./ Đặng Nam Hải (T/Đ San Diego)
- 2./ Quách Thanh Minh (T/Đ Lưu Động Lưu Tâm)
- 3./ Nguyễn Văn Minh (T/Đ Hạnh Đức)
- 4./ Cao Thị Trắc (T/Đ Thiên Thức)

Buổi lễ bàn giao BCH Hội Vô Vi Nam California và các Quản Trị Viên nói trên sẽ diễn ra vào lúc 11 giờ sáng ngày Chủ Nhật 16 Tháng 02 Năm 2003 tại Thiên Đường Thiên Thức.

Xin mời quý bạn đạo đến tham dự đông đủ.

T.M Hội Vô Vi Nam California

Hội Trưởng

Đoàn Ngọc Toàn

TIN TỨC HỘI NAM CALI

Danh sách bạn đạo đóng góp Đại Phát Thanh Nam California.

Thang 12- 02

Dang Van Hoa	Luu Tam	\$50.00
Quach Minh	Luu Tam	\$50.00
Doan Ngoc Toan	Luu Tam	\$50.00
Doan Mong Diep	Luu Tam	\$50.00
Duong Nhu Diep	Luu Tam	\$50.00
Hoang Van Hoa	Luu Tam	\$300.00 (Sau thang)
Nguyen Quang Vinh	Thien Thuc	\$50.00
Nguyen Ngoc Thach	Thien Thuc	\$25.00
Kim Anh	Thien thuc	\$40.00
Xuan Long	Thien Thuc	\$20.00
Nguyen Thi Phung	Hanh Duc	\$100.00 (11+12)
Thanh Hoa	Sandiego	\$150.00
Cu Nguyen Thi Hien	Glendale	\$200.00
Tran Long	Orlando	\$20.00
Ngo Van Tho	Utah	\$50.00
Minh Loan	New Jersey	\$100.00

Thang 01- 03

Dang Van Hoa	Luu Tam	\$101.00
Quach Minh	Luu Tam	\$50.00
Duong Nhu Diep	Luu Tam	\$50.00
Doan ngoc Toan	Luu Tam	\$50.00
Doan Mong Diep	Luu Tam	\$50.00
Nguyen Thi Phung	Hanh Duc	\$100.00 (1+2)
Hung Phong	Hanh Duc	\$50.00
Bac Tao, Thanh, Phuong	Hanh Duc	\$60.00
Bac An	Thien Thuc	\$100.00 (1+2)
Kim Anh	Thien Thuc	\$100.00 (1+2+3+4+5)
Thanh Hoa	San Diego	\$90.00
Minh Loan	New Jersey	\$100.00

Hoi ai Huu Vo Vi Hoa Ky chan thanh cam ta.

Hoi Truong

Doan Ngoc Toan

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Đặng Ngọc Huynh là thân sinh b/d Đặng Thu Tâm và nhạc phụ b/d Lâm Thanh Giàu, mất ngày 8 tháng 2 năm 2003 tại Vancouver, Canada hưởng thọ 54 tuổi (ta), được siêu thăng tịnh độ”

T/D Vancouver chân thành cảm ơn

BẠN ĐẠO VIẾT

THIÊN CA và LỄ THƯỢNG THỌ 80 CỦA ĐỨC THẦY

Qua ba ngày Đại Hội, dự thêm một buổi Thiên Ca, tôi tưởng như mình đang lên Thiên Đường.

Đúng như lời Đức Thầy, so với rạp hát ở Florida năm rồi và rạp hát ở Sydney năm 98 thì quả thật Thiên Ca Houston năm nay tổ chức ở một nơi tráng lệ huy hoàng gấp bội. Xe bus đỗ chúng tôi trước tiền đình cao chất ngất. Kiến trúc tân kỳ. Quang cảnh bên ngoài rộng bao la. Lên lầu ba, Ban Tổ Chức bày hai cái bàn kính sách biếu. Các

bạn rủ nhau ra ban công chụp hình lưu niệm. Các Ông Tây, Bà Đầm mặc đồng phục đứng gác cửa. Không biết họ nghĩ gì khi nhìn chúng tôi. Tất cả đều đẹp trong những bộ y phục sang trọng, chải chuốt. Đây không phải hội của Chùa vì không bóng dáng cái đầu tròn nào trong bộ đồ đồ vàng đính đạc. Cũng không phải của nhà Thờ vì thiếu vắng bóng dáng thân quen của chiếc áo chùng đen. Những người này là ai mà vui vẻ trong trật tự, lễ độ trong cung cách và lịch sự trong tiếng chào. Dạ! thưa họ là đệ tử tu Thiên, theo Pháp Lý Vô Vi, học trò của Thiên Sư Lương Sĩ Hằng, đến dự buổi Thiên Ca Khí Giới Tình Thương.

Nhất là Đức Thầy, tôi chắc chắn một điều, bất cứ ai khi nhìn thấy Đức Thầy đều có một thiện cảm đặc biệt. Bên cạnh bạn đạo, đồng bào Houston tham dự Thiên Ca cũng rất đông. Lầu ba chỗ tôi ngồi, chỉ còn trống một vài ghế lẻ tẻ sát tường. Nhìn xuống phía dưới, chật ních khán giả.

Chương trình quy tụ hơn 18 ca sĩ nổi tiếng ở Hoa Kỳ. Thêm sự cộng tác của hai vũ đoàn Hồng Lạc, Tiếng Nói Trẻ. Ca đoàn Vô Vi gồm hơn 50 thanh thiếu niên do hai vũ sư Lưu Bình và Jeff Wong điều khiển. Các vũ điệu Hội Trống, vũ Đạo Tâm, Dù Hồng, Hội Trống Làng Ta dàn dựng công phu, màu sắc hài hòa rực rỡ. Các vũ công và các em ca đoàn Vô Vi nhịp nhàng không một chút sơ hở.

Nhìn những lá cờ Vô Vi phất phới bay lượn, nổi xúc động trong tôi dạt dào, nguyên vẹn như ngày nào nơi sân trường tuổi thơ. Áo bà ba cô thôn nữ của đồng ruộng miền Nam, áo tứ thân cô gái quê miền Bắc chớ đây tình tự quê hương. Bên dòng Cửu Long êm đềm, dân tộc Việt Nam hiền hòa nhẫn nhục. Chảy suốt dãy Trường Sơn lại không kém hào khí oai hùng. Hàng bao thế kỷ vừa chống ngoại xâm, vừa chỉnh trang đất nước. Văn hóa Việt Nam chẳng những không bị nô lệ thoái hóa, còn vươn cao theo kịp trào lưu tiến hóa của phương Tây. Thiên Ca kết hợp văn hóa và tâm linh, mang bản sắc đặc thù Việt Nam, gắn liền triết lý từ bi của Đức Phật, đem tình thương đến với muôn người.

Ca sĩ Vô Vi Chí Tâm đã cống hiến một tác phẩm Hồ Quảng đặc sắc, Bàn Tay Năm Ngón qua sự trình diễn tuyệt vời của Linh Tuấn, Chí Tâm, Hương Lan, Thanh Huyền và Tuấn Hùng.

Không những là bạn đạo, khán giả Houston hôm đó đã ngỡ ngàng khi xem được một xuất hát nhạc Đạo, lý thú tuyệt vời như vậy.

Sắp tới đây Vô Vi Multimedia Communication sẽ ra mắt cuốn băng video Thiên Ca Khí Giới Tình Thương. Xin kính mời các bạn chớ bỏ qua rất uổng. Tin bên trong hậu trường, các em trẻ Vô Vi tập dượt gấp gáp, múa trật lên trật xuống. Vậy mà khi ra sân khấu trình diễn, không biết do một lực nâng đỡ nào, các em đã chu toàn vai diễn một cách đáng khen.

Vào giữa buổi, Đức Thầy đã được mời lên sân khấu để gặp những Nhân Sĩ thuộc Cộng Đồng Người Việt Houston. Bác Sĩ Trần Văn Thuận là một người “không tôn giáo” chỉ biết thờ cúng Ông Bà. Ông xin phép được đặt những câu hỏi đến Đức Thầy theo ý riêng của ông. Đại ý, ông muốn hỏi Đức Thầy có cách nào đơn giản hóa pháp tu Thiên Vô Vi. Chẳng hạn như có thể ngồi bất cứ giờ nào, đừng thức 12 giờ, bỏ Soi Hồn, hay có thể sửa cách thờ Pháp Luân mà vẫn có thể thành đạo hay không? Tôi nghe ông rào trước đón sau mà sốt ruột. Dĩ nhiên Đức Thầy lấy ngay cái nghề cầm kim chích của ông mà phán, Bác Sĩ muốn ra trường Y Khoa cũng phải tốn thời gian 7, 8 năm học tập chuyên cần, đâu được giảm bớt một chi tiết nào (tôi chỉ ghi theo ý). Dù sao cũng cảm ơn ông Bác Sĩ đã để tâm đến pháp Thiên Vô Vi. Nhất là cầu mong sẽ được như lời ông nói: Biết đâu năm sau sẽ có tôi trong hàng ngũ tu Thiên của Đức Thầy. Mong lắm thay.

Chương trình chấm dứt với bản nhạc chúc mừng Thượng Thọ 80 của Đức Thầy do toàn thể ca sĩ và bạn đạo khán giả đồng ca. Giây phút đó thật cảm động.

Buổi sáng trước khi đến rạp để xem Thiên Ca, chúng tôi đã được dạo phố Hồng Kông 4 của Houston. Mưa suốt từ chiều hôm qua. Gió giông lạnh buốt. Năm nào cũng vậy. Cứ nghĩ tháng Đại Hội là tháng hè của Mỹ, đi không đem theo áo ấm là chết toi với Ông Trời. Chiều hôm qua, chợ VN trong cơn mưa, lèo tèo vài ba người hối hả mua vội những thức cần thiết. Quán hàng, chủ nhân, bồi bếp ngồi ngáp ruồi. 12 chiếc bus đỗ chúng tôi xuống như trực thăng đổ lính hành quân, ào vô chợ chớp nhoáng đông nghẹt các lối đi. Bộ mặt chợ thay đổi cấp kỳ như một cảnh trong phim. Chúng tôi đi lên, đi xuống, lượn qua, lượn lại trước các cửa hàng. Xem xem, ngó ngó chứ có mua được món gì. Thiệt giống y Little Sài Gòn. Buồn hiu hắt. Chợ mà không giống chợ, giống cảnh tịch mịch của Chùa thì đúng hơn. Phải mời bà con qua thăm Cabramatta của xứ Kangaroo một chuyến. Bảo đảm các bạn sẽ tưởng như mình đang đi giữa Chợ Bến Thành tìm cái hàng Bún Già Rau, hay đang ngồi được mùi Mì Lacay Chợ Lớn. Nói đến mức, quý vị có thể tay trái cầm cái chuối chiên, tay phải cầm ly nước mía. Chân đi. Miệng nhấm nháp. Tai nghe đủ

thứ chuyện trong nhà ngoài phố của bà con ta, nghệt đường nghệt xá. Quân ta dồn lại chỉ một vài con đường quanh chợ. Một ngày như mọi ngày. Một năm 365 ngày y nhau. Giống như câu thơ: Ngựa xe như nước. Áo quần như nêm.

Trở lại chuyện Hồng Kông 4. Ban đầu chủ nhân các tiệm ăn cứ lắc đầu: xin lỗi chúng tôi không có món chay. Một hồi thấy bà con ta càng ngày càng đông, cứ đòi cơm chay. Họ ý thức ngay, thay đổi menu liền tại chỗ. Có gì khó đâu. Rau cải đã sẵn, thêm vài miếng tàu hủ trắng, tàu hủ chiên là có liền một món xào chay. Chúng tôi vừa ăn vừa cảm ơn rối rít.

Mỗi lần đi Đại Hội, ra chợ ăn cơm chay là nhớ cảnh sẵn lòng nhà hàng chay ở Bangkok. Không hổ danh là xứ Chùa Tháp. Cứ cách chừng hai, ba quãng đường là có một kiếng Chùa. Trong Chùa chẳng những có Thầy Chùa mà còn có vàng lá, vàng miếng, vàng ròng, vàng tượng ê hề. Đặc trưng một cách đặc biệt Thái Lan là ở chỗ này. Nhưng kẹt một cái, có Thầy Chùa mà không có cơm chay. Thầy tu còn không dùng chay thì thử hỏi tìm đâu ra hàng quán bán cơm chay. Chúng tôi dẫn cái xác đói rã rời đi hàng hai ba tiếng đồng hồ vẫn không kiếm ra một quán bán chay. Cuối cùng mệt quá tấp vào một cái xe bán cơm bên vệ đường. Không biết tiếng Thái đành phải dùng tay để nói. Chỉ mấy cây cải treo lủ khủ trên càn xe, chỉ thêm hủ dầu, chỉ đến nồi cơm. Ra dĩa quẹt ngang chấm hết. Chỉ đến thịt heo, thịt bò, tôm tươi, cá sống lắc dầu lia lịa. Vậy mà hai vợ chồng anh Thái đen hiểu hết ý chúng tôi. Hôm đó ăn đĩa cơm xào ngon phải biết.

Đã 6 năm trôi qua giờ nhắc lại vẫn nghe vui trong lòng. Cứ mỗi năm đi Đại Hội là xấp thêm một ít kỷ niệm vào một góc ngăn ký ức. Đức Thầy chẳng những dạy chúng ta bài học Đạo mà còn chuyên chở cho ta những sắc màu đa dạng của cuộc đời. Từ Đại Hội về là nghe câu: Đi Đại Hội có gì vui kể nghe chị Sương. Thành thật mà nói, nhiều chuyện vui quá hay tất cả là một tập hợp những nỗi lao xao buồn vui hỗn độn, những khám phá tâm linh lạ lẫm, biết nói từ đâu và chừng mực nào, khía cạnh nào để diễn tả bây giờ.

Gặp Thầy là vui. Gặp bạn là mừng. Rồi có khi gặp Thầy lại không vui. Gặp bạn lại bực mình. Nhưng dù vui hay buồn. Dù mừng hay bực, cũng chỉ là bài học hữu ích cho hành giả Vô Vi. Phải đi mới biết. Phải gặp mới hiểu. Ngồi nhà chỉ nghe, rồi cảm nhận qua lời nói không đủ. Cũng như Thầy đã từng nói: Các bạn muốn hưởng được những văn minh vật chất của xứ Mỹ, các bạn phải đến xứ Mỹ. Ở Việt Nam thì làm sao... Ai tu Vô Vi đã lâu mà chưa một lần đi Đại Hội thì xin mở hầu bao ra đi thử một lần. Để biết cái cảm giác đặc biệt đến mức nào. Đi riết rồi ghiền. Lời của chị Út Lì Calgary nói trong Đại Hội Khí Giới Tình Thương vừa rồi. Không riêng gì chị Út Lì, tất cả đều nói như vậy. Mở hầu bao là chuyện phải làm, tuy nhiên mở tâm lại quan trọng hơn. Có tiền nhưng tâm không mở, còn vướng mắc nhiều chuyện thị phi. Tư tưởng còn so đo, tranh chấp. Ý đi Đại Hội để xem cho biết nhân vật đó làm cái gì, nhân vật kia giỏi tới đâu mà được ngồi ở chức đó. Hay là tại sao như vậy mà không như vậy. Rồi tại sao như vậy mà không như vậy, thì coi chừng. Mua vé máy bay rồi, thậm chí đứng trước thêm Đại Hội vẫn chưa chắc vô được. Nhưng quan trọng số 1 vẫn không gì qua được “thủ tục đầu tiên”. Tôi nói như vậy cũng không có nghĩa là tất cả. Xin bỏ qua cho, nếu có phạm tới trường hợp cá nhân nào, việc này ngoài ý muốn.

Kể từ Đại Hội Dững Hành, chúng tôi đi một chuyến được dự tới ba buổi lễ quan trọng: Đại Hội, Thiên Ca và Lễ Mừng Thượng Thọ Đức Thầy. Những người cách trở quan san như chúng tôi thiệt là cảm ơn.

Lễ Thượng Thọ 80 của Đức Thầy đã tổ chức trang trọng, cảm động vào ngày chót của Đại Hội. Trang trọng vì tất cả chúng tôi, 750 người đã lần lượt đến chúc tụng sức khỏe Đức Thầy. Cảm động vì Đức Thầy đã tặng lại chúng tôi, mỗi đứa con một lời khuyên chính xác nhất, hữu ích nhất cho trình độ khai mở của cá nhân.

Buổi sáng ngày lễ Đại Thọ, anh Alain Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc vì lý do cá nhân đã xin phép Đức Thầy từ chức Ủy Viên Tổ Chức Đại Hội Thế Giới. Anh xúc động đến rơi nước mắt, vì đã không chu toàn trách vụ và xin đề cử anh Huỳnh Minh Bảo thay thế. Đức Thầy chấp nhận lời cầu xin của anh và chánh thức tiếp nhận anh Bảo. Anh Bảo đã nói những lời cảm ơn đối với Đức Thầy cũng như với anh Alain. Và anh Bảo hứa sẽ cố gắng hết khả năng để hoàn thành tốt đẹp việc của Hội.

Tiếp lời, anh Lý Vĩnh, cảm ơn sự hợp tác của anh Bảo và anh cũng xin bạn đạo yểm trợ cho Ủy Ban làm việc được tốt đẹp hơn. Đức Thầy đã thương ban cho Ủy Ban những lời như sau: *Ủy Ban mới phải thành tâm hướng thượng thẳng thắn đi một con đường, hợp tác để xây dựng đại sự chung. Bất cứ thành phần nào muốn len lỏi vô Vô Vi phải qua Ủy Ban kiểm soát chứ không phải là dùng mưu mẹo mách lới đối với người tu chân thật. Ước mong các con sẽ tiếp tục xây dựng tốt từ đây trở đi.*

Đức Thầy tiếp: *Luôn luôn đi thẳng con đường chánh pháp. Những người muốn gây xáo trộn, những người đó sẽ ngộ đại nạn ở tương lai.*

Tiếp đến là phần báo cáo kinh sách của anh Nguyễn Như Hoàng, San Jose. Anh Hoàng cho biết dù Đức Thầy đã có nhắc nhở và Ban Kinh Sách đã chuẩn bị sẵn sàng tài liệu giúp các bạn để in kinh. Vẫn còn một vài bạn cố tình tự ý in kinh không qua Ban Kinh Sách. Dẫn chứng, Đại Hội kỳ này có cuốn sách Vấn Đạo Hành Thiên đã in ngoài luồng phạm phải ba điều không thích hợp như sau:

- 1) Màu sắc trang bìa u tối, hình ảnh không rõ ràng. Lại lấy tên Đức Thầy Lương Sĩ Hằng mà không có phép.
- 2) Trang trong, lời dẫn tựa có câu: Vấn Đạo Hành Thiên đã ăn cắp một số ít câu hỏi hay, cần thiết từ những kinh sách Vô Vi khác để cho nó đầy đủ và trọn vẹn hơn. Lời của anh Hoàng: Ở đây dùng chữ “ăn cắp” không thích hợp với người tu. Phần này có thêm một câu tựa là Thực Hành Tự Cứu 2. Điều này không được chấp nhận. Chúng ta có Thực Hành Tự Cứu 1 chứ chưa có cuốn Thực Hành Tự Cứu 2.
- 3) Thứ ba là phương pháp thực hành đã đơn giản hóa để giúp các bạn mới tu dễ thực hành.

Anh Hoàng trình bày: Đây là hình thức sửa pháp, vì ngày hôm qua Bác Sĩ Thuần có hỏi Thầy về vấn đề bỏ Soi Hồn hay thả Pháp Luân để một chút có được hay không. Thầy đã trả lời là không thể đơn giản một phần nào hết. Anh cũng xin các Hội Trưởng, các Thiên Đường, các Trung Tâm đừng phổ biến loại kinh sách không qua Vô Vi LED Publication.

Nhân dịp này, Cô Xuân Mai đã có ít phút thưa cùng các bạn về thời điểm xuất hiện Vô Vi LED Publication: Năm 1992, Cô Bé muốn thực hiện một cuốn sách tiếng Anh đầu tiên có số thứ tự ISBN và theo đúng tiêu chuẩn sách phát hành trên toàn Nước Mỹ. Vì thế các bạn đã ghi số xuất bản theo diện một Hội Từ Thiện hoạt động bất vụ lợi với tên là Vô Vi Publication. Sau này khi có tờ báo Tuần Báo Phát Triển Điện Năng, Đức Thầy muốn chúng ta dùng chữ Vô Vi LED, nên chúng tôi đã dùng chữ Vô Vi LED Publication. Mỗi cuốn sách đều có số ISBN để sau này nếu Vô Vi phổ biến khắp nơi thì chúng ta sẽ dùng cái số ISBN, đây là số thứ tự quốc tế, tiện cho việc kiểm sách. Chúng tôi có cả những cuốn sách in ở Hồng Kông vẫn có số ISBN kiểm rất dễ dàng.

Đức Thầy minh luận: *Pháp Lý Vô Vi chúng ta anh em càng ngày càng đông. Những người đã đọc sách không ý thức rõ rệt được thực hành ra sao. Vì nhiều người ở ngoài chun vô muốn cướp quyền, muốn dành Đạo. Cái điều đó là điều lỗi thời rồi, không nên áp dụng nữa. Bây giờ chỉ có thực hành đi tới mà thôi. Tôi mong rằng tất cả các bạn ý thức rõ đường lối phải đi, không nên ăn cướp, ăn cắp, thói quen của thời xưa. Bây giờ không xài được nữa rồi. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn.*

Anh Lý Vĩnh xin ý kiến Thầy về cuốn sách. Thầy cho phép “liêng giở rác không có xài”.

Anh Lý Vĩnh thêm, phải làm như vậy để những người có dã tâm không tốt không nên tiếp tục. Anh cũng xin các bạn không nên gửi tiền cho các nơi sản xuất sách như vậy nữa.

Đúng theo trình tự, cô Xuân Mai lên ngỏ lời cảm ơn tất cả các bạn trong các ban ngành có công giúp đỡ Đại Hội như Ban Chuyển Vận, Ban Âm Thực, Ban Văn Nghệ, Ban Kỹ Thuật... ..Ban Âm Thực năm nay được bạn đạo chiếu cố khen ngợi nhiều nhất. Về tài chánh, cô Xuân Mai cho biết đến giờ phút chót vẫn chưa thể kết toán rành mạch vì có nhiều đoạn chi tiêu bất ngờ không định trước được. Cô sẽ báo cáo sau trên LED.

Chương trình chuyển qua phần Vấn Đạo với anh Nguyễn Hữu Lâm và cô Huyền Châu làm MC.

Câu hỏi đầu tiên,...(nghe không rõ) luồng điển của con rút thẳng lên cao hơn 1 thước rồi từ từ hạ xuống. Kính xin Thầy chỉ rõ cho con. Cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: *Luồng điển của cơ tạng ngưng trong vũ trụ và xuất phát đi ra. Định bên trên thanh nhẹ hơn, sáng hơn, tự nó phải lui lại trong tự động như vậy không có sao đâu cứ tiếp tục hành đi tới thết rồi quen.*

Câu hỏi 1) Soi Hồn mà không có Pháp Luân Thường Chuyển, Thiên Định có cần xả thiền hay không?

Đức Thầy: *Sao hỏi gì lung tung vậy. Soi hồn thì soi hồn đi, đừng nói lung tung quá mà.*

Anh Lý Vĩnh giảng giải câu hỏi trên: Bạn này muốn hỏi là soi hồn không có thả, không có thiên định. Vậy soi hồn xong từ 5 đến 15 phút mình có cần xả thiền hay không?

Đức Thầy: *Soi hồn xong muốn làm xả thiền là làm điều hòa cơ tạng thần kinh chứ không có gì đâu.*

Câu hỏi 2) (của cùng một người): Thiền xong muốn soi hồn thêm có cần nguyện lại hay không?

Đức Thầy: *Phải có đầu đuôi rõ rệt. Nguyện là mục đích tiến tới của chúng ta.*

Câu hỏi 3): Thở Pháp Luân Thường Chuyển đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu bằng ý hay là chuyển hơi thở đầy rún, đầy ngực. Lúc ý niệm tung lên bộ đầu là lúc đang thở ra, có đúng không.

Đức Thầy: *Tu bằng trí, bằng ý. Chuyển như vậy thì nó mới liên tục được. Một hơi thở hít cho cố như là thể thao vậy là nó giới hạn không có tiến nhanh bằng ý.*

Câu hỏi 4): Lúc thở Pháp Luân Thường Chuyển sao lại ngứa chung quanh con mắt, có sao không?

Đức Thầy: *Không sao, cái đó là nhiều khi ruột có độc tố, không sao hết.*

Câu hỏi tiếng Anh. Cô Xuân Mai dịch: Kính thưa Đức Thầy, con rất muốn học hỏi và tu thiền theo PLVVKHHBPP. Con thấy đây là cơ hội rất tốt cho cuộc sống của con. Tuy nhiên con không biết làm như vậy có phản lại đường lối tôn giáo của con hay không.

Đức Thầy: *Không có phản lại đâu. Đường lối của Vô Vi là trực tiếp đi lên. Chệ mà hành đúng rồi thì càng quý mến Đạo của mình. Không có bỏ đâu.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy con có vài lời muốn hỏi Thầy. Con theo Pháp gần ba năm nay, không biết tại sao mỗi tối con ngồi thiền cũng hơi lâu nhưng con không thể nào định nhưng con rất là khỏe. Kính xin Thầy giải giúp con.

Đức Thầy: *Khi tu thiền cảm thấy khỏe là đúng nên tiếp tục đường lối đó đi tới, đi tới nữa càng khỏe hơn, không sao hết.*

Câu hỏi: Kính xin Thầy dạy làm sao cho con có được dũng chí giống như Thầy, con xin cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: *Vạn sự khởi đầu nan. Khi chúng ta thực hành, cương quyết sửa mình, tập đường lối thực hành phương pháp của Vô Vi đề ra. Lần lần nó sẽ quen thành ra tập quán tu sửa tốt lành và yên vui không có gì rắc rối hết.*

Câu hỏi: Cứ ngồi niệm Phật là người con cứ xoay tròn và gục lên gục xuống. Kính thưa Thầy tại sao. Cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: *Cái đó là cơ tạng bị trượt rồi. Cần làm chiếu mình nhiều để giải bớt trượt của bộ gan thì sẽ không bị nữa.*

Câu hỏi: Lúc thờ Pháp Luân Thường Chuyển thì phải nói “đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu”, nhưng con có thể hướng về một nơi thanh nhẹ nhất được không.

Đức Thầy: *Đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu là đường hướng đi tới như vậy. Có đường hướng rõ rệt.*

Câu hỏi: Ngoài 3 pháp Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định nếu con không thể Chiếu Minh nằm, có sao không? Xin cảm ơn Đức Thầy.

Đức Thầy: *Chiếu Minh nằm giúp ích nhiều vừa cơ thể, bộ gan, thần kinh cái đó rất tốt. Chiếu Minh nằm khỏe mạnh chứ không có hại.*

Câu hỏi: Ông xã con biết niệm Phật ít thôi. Ông có đeo cái logo của Vô Vi, khi chết ông vẫn đeo. Con muốn giữ cái logo đó để làm kỷ niệm. Kính thưa Thầy có làm trở ngại việc tu hành của con không.

Đức Thầy: *Không có gì trở ngại, bởi vì cái Logo có nói rõ. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật. Tứ đại giai không. Tứ giả hợp thành. Đâu có gì rắc rối đâu.*

Câu hỏi: Xin Thầy giải đáp giúp con. Người thân mất đã lâu có thể hàng đêm cầu nguyện siêu thăng tịnh độ hay không.

Đức Thầy: *Cầu nguyện có thời gian cầu nguyện. Xong bao nhiêu ngày đó là yên không có gì nữa đâu đừng tiếp tục cầu nguyện nữa. Tiếp tục tu, càng tu thì càng ảnh hưởng được những người thân.*

Câu hỏi: May mắn quá con được Ban Tổ Chức cho đặt câu hỏi với Đức Thầy. Trước hết con xin kính lạy Thầy 3 lạy trong tâm và xin đại diện gia đình đội ơn Thầy đã cứu mạng chúng con qua cơn lâm nạn vừa qua. Chúng con đã thoát nạn hết chưa. Xin Thầy vài lời để chúng con an tâm trở lại bình thường lo tu học. Con xin cảm ơn Thầy. Lâm Thành Dậu.

Đức Thầy: *Muốn hết nạn thì phải thực hành, khử trượt lưu thanh liên tục như vậy, thì không bao giờ có nạn tới.*

Câu hỏi của Nguyễn Mai Thanh Thảo: Con thích Đời Đạo Song Tu. Nếu con tu tiến thì con nghĩ rằng một ngày nào con cũng tiến. Nếu con tiến thì con sẽ làm phải làm việc nhiều hơn nữa. Nếu như vậy con có phải mất điển quang không. Cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: *Nếu tiếp tục tu, việc làm chỉ có tiến. Chịu sửa mình, tâm tánh ôn hòa, hòa đồng, dễ dãi cho công việc làm chứ không có khó khăn đâu.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, có một người bạn của con nhờ hỏi. Cô ta dường như mở bộ đầu gần năm tháng rưỡi rồi nhưng trong đầu vẫn còn đau nhức vô cùng. Cô ta phải đi châm cứu. Kính xin Thầy minh giải giúp.

Đức Thầy: *Cái đau nhức là do trượt điển trong nội tâm xuất phát lên, tụ nơi đó. Châm cứu chỉ giải ra mà thôi. Nếu soi hồn đúng đắn cũng giải quyết được không sao.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy bảo có vợ có chồng là dâm dục nhưng sống một mình thì lại thấy vất vả hơn. Việc gì cũng phải làm một mình từ việc lớn tới việc nhỏ. Con là đàn bà nhà không có đàn ông lúc nào cũng

then cài cửa khóa cẩn thận. Khi vác cái bao gạo nặng mà không ai giúp. Đi Đại Hội thấy mấy ông lo cho vợ chu đáo mà tủi thân. Kính xin Thầy minh giải. (bạn đạo cười rần lên)

Đức Thầy: *Bớt tham thì bớt dục. Con người chỉ có chữ tham mà thôi. Tham quá thế nào cũng thành loạn.*

Câu hỏi: Đây là những điểm chung của dân chúng. Đây là sự hợp nhất của một nền y khoa cho con người.

Cám ơn Thầy.

Đức Thầy: *Quần chúng là điểm chung. Thiên địa ban ánh sáng là điểm chung. Tình thương của thế gian là điểm chung.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, xin giảng cho chúng con chữ Phi Ngã là gì?

Đức Thầy: *Phi Ngã là không có tôi.*

Câu hỏi: Xin Thầy minh giải cho con. Con bị tình trạng lạ mãnh liệt trong lần Đại Hội kỳ này. Đặc biệt là trong giờ thiền. Con chỉ niệm là mê luôn. Trong giờ trao đổi tu học tình trạng mê ấy tái diễn khiến con luôn bị gục, nhưng không phải buồn ngủ khi về phòng thì lại tỉnh táo.

Đức Thầy: *Cái đó là bị trước điểm bao vây làm cho ngủ gục đó.*

Câu hỏi: 1) Tại sao đầu óc con không được sáng suốt, không có dũng chí để hành pháp.

Đức Thầy: *Chưa gặp trở ngại không quý pháp mà thôi. Trở ngại quý pháp mới hành tốt.*

Câu hỏi: 2) Trong đời sống gia đình nếu thuận theo ý Trời tức là đúng luật nhân quả. Nếu làm sai thì có thể xuống địa ngục. Còn buông bỏ hết nghiệp duyên để đi lên thì nghịch với ý Trời. Như vậy thì làm sao để hòa đồng Đời Đạo Song Tu..

Đức Thầy: *Phương pháp thực hành của Vô Vi là tự cứu, cơ thể được bình an hòa với Đời. Còn Đạo là tâm thức nhین nhục tối đa hướng về con đường thanh nhẹ trong xây dựng.*

Kính thưa Thầy, con là bạn đạo mới đi dự Đại Hội lần đầu tiên. Con có vài câu thắc mắc xin thưa với Đức Thầy. Câu 1: Tại sao trong gia đình con là đứa cứng đầu không nghe lời cha mẹ.

Đức Thầy: *Đó mới thấy rõ luật nhân quả. Kiếp trước mình có tu, kiếp này mới được vô một gia đình có đạo đức. Kiếp trước không có tu kiếp này phải ở trong sự gây cản là vậy.*

Câu 2) Con người sống ở thế gian để làm gì, riêng con cảm thấy cuộc sống chán quá, không có gì là thú vị. Lớn lên rồi đi học, đi làm, già rồi chết, cuộc sống không có gì là ý nghĩa. Tại sao?

Đức Thầy: *Đó là bản chất của làm biếng. Chúng ta mà siêng năng thì thấy rõ sự sai lầm của chính mình, Tu sửa tiến mới vượt khỏi tai nạn ở tương lai.*

Câu hỏi tiếng Anh. Cô Xuân Mai dịch: Con có tập thiền, thử một thời gian nhưng sau đó con phải đi mổ lấy cái bông đái ra. Thưa Thầy con có làm gì sai trong phần thực hành hay không?

Đức Thầy: *Khi bệnh được Bác Sĩ khám phá ra để mổ là bệnh đã có từ lâu rồi. Không phải cái pháp tu này xảy ra vụ đó đâu. Cái cơ hội này nó tự lại sanh ra bệnh mới có cơ hội tự cứu được.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con ngủ thường hay chiêm bao và nói chuyện khi ngủ để người khác nghe được. Làm sao để trừ.

Đức Thầy: *Vì trong bộ gan không có trật tự nên mới chiêm bao. Nếu tâm thức quân bình không có chiêm bao. Chiêm bao là mất trật tự bên trong rồi. Làm chiếu mình nhiều thì sẽ bớt cái đó.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, thế nào là hít ánh sáng.

Đức Thầy: *Hơi thở là ánh sáng. Người thiếu thanh tịnh không thấy ánh sáng. Càng tu càng thanh tịnh hít vô thấy ánh sáng vô rõ ràng.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, làm thế nào để biết mình tu được điểm đạo. Xin cám ơn Thầy. Chúng con, bạn đạo Vô Vi.

Đức Thầy: *Điểm đạo là những người trong cái lý thuyết: Sư phụ điểm đạo. Là để cho người ta tin vậy chớ kỳ thật tu là phải đi tới rõ ràng. Khi mình xuất ra đó thấy cảnh Trời Đất, thấy Phật Tiên. Thì lúc đó mới gặp người thích hợp với chính mình đến đặt những câu hỏi. Minh giải đáp thông đó là điểm đạo.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy dạy niệm Phật một câu trong một hơi thở nhưng hơi thở con ngắn. Con niệm Nam Mô A Di Đà Phật thật nhanh là xong một hơi thở. Nếu con niệm chậm như Thầy, Nam kéo dài ra rồi Mô kéo dài ra thì mỗi hơi con niệm chỉ được một chữ. Vậy thì niệm mỗi hơi một câu thật nhanh hay mỗi hơi một chữ thật chậm thì tốt hơn. Xin Thầy phân giải.

Đức Thầy: *Dùng ý niệm chứ không phải lời niệm. Dùng ý niệm. Ý niệm thuộc về điểm. Ý vừa tưởng là nó niệm.*

Câu hỏi: Kính thưa Cha, con phải nhịn nhục với người đời đến lúc nào cho tâm linh con và tâm linh họ cho đến khi nào họ mới thức tâm tu.

Đức Thầy: *Nhịn nhục tối đa mới có cơ hội phục vụ. Phục vụ là cảm hóa được người đối phương. Nhịn nhục tối đa mới giải tỏa được hiểu lầm của cả đôi bên.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, khi nào mới có Đại Hội ở Việt Nam.

Đức Thầy: *Cái đó tùy nơi bề trên sắp đặt chứ người thế gian không làm nổi. Vì chế độ đó không chấp nhận cho người đến đó để hội họp. Không cơ hội tốt đâu.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con có ý xin Thầy cho chúng con một lần Đại Hội năm 2003 ở Calgary để chúng con phục vụ cho bạn đạo ở thiên đường Linh Tâm, Calgary. Chúng con rất ước mong được Thầy chiếu cố.

Đức Thầy: *Nếu con thành tâm sẽ có ngày hội tụ nơi đó, hồng sao đâu.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, lúc con giữ Thiên Định tại sao sau lưng con nó rần rần, có khi ban ngày con làm việc ở đâu cũng rần rần, khi dưới chân, khi trên đầu, khi trên lưng. Khi cả người chuyển mình chút xíu cũng rần rần. Cám ơn.

Đức Thầy: *Cái đó là phải làm chiếu mình cho kỹ lưỡng, nó giải tỏa trước khí trong bộ gan là nó không có rần rần.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, Thầy có giảng phần hồn có thể tan rã thành tròn để. Một người bạn hỏi con có thể nào một phần hồn tách ra làm hai và đầu thai vào hai thể xác được không, con cám ơn Thầy.

Đức Thầy: *Không có đầu thai được.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con hỏi giùm bạn đạo ở nhà. Con răng kêu răng co lười ra nước miếng rất ít. Kính xin Thầy giải giùm.

Đức Thầy: *Cái đó là thiếu chất xanh trong bộ gan rồi, nóng lắm. Người nóng tánh thì thiếu huyết.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con mới nhập vô hội Vô Vi 1 tháng nay. Con rất vui mừng khi biết được phương pháp của Thầy hướng dẫn có hiệu quả nếu mình thường xuyên luyện tập hằng ngày. Từ khi con gặp pháp con cảm thấy nhẹ nhàng, con thấy màu tím và màu xanh lá non. Con xin Thầy lời chỉ bảo.

Đức Thầy: *Nếu con thấy màu tím tâm con còn lo âu. Còn lo âu một việc gì đó nên thấy màu tím. Màu xanh lá cây tốt hơn.*

Câu hỏi: Kính thưa Cha, Con biết một người Đức bị bệnh, Ông ta rất yếu không thể tự nấu ăn và làm việc nặng được. Ông ta phải uống thuốc để ngủ, thần kinh và thể xác rất yếu. Con có thể tặng ông ta một băng kinh niệm Phật của Cha được không.

Đức Thầy: *Ở đâu có băng niệm Phật mà họ chịu nghe họ sẽ có cơ hội gia tăng điển của nội tâm. Tại Đức, Thầy đã tặng cuốn băng cho cậu Michael con của anh.. mới sanh ra đời. Lúc đó Thầy không có quà gì nên tặng cho nó cuốn băng niệm Phật. Mỗi đêm nó nghe như vậy cho đến lúc nào hết cuốn băng, nó ngủ không được. Rồi Ba nó kêu Thầy xin 4 cuốn băng, Ông cũng nghe nữa. Ông nói, Tui là Bác Sĩ mà tui nghe cái này sao hay quá, xin cho được.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con bị bệnh bao tử mấy năm nay, Thầy chỉ con phải thở pháp luân thật nhiều vì con bị uất khí. Vậy con có phải uống thuốc thêm không, hay uống lá cây gì không. Con cám ơn Thầy.

Đức Thầy: *Bệnh bao tử là cái tật ham ăn mới sanh cái bệnh đó. Phải lưu ý bộ răng phục vụ cho bộ ruột phải nhai kỹ không nên nhai sơ rồi nuốt cái đó hại bao tử.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, con hiện giờ đang thất nghiệp, con cần có công việc làm để đi dự Đại Hội mỗi năm và sửa đổi nội tâm. Con mong Thầy độ cho con. Con thành tâm cám ơn Thầy.

Đức Thầy: *Chuyện đó Thầy cũng cầu nguyện cho con chứ Thầy cũng không làm gì được hơn.*

Câu hỏi: Kính thưa Thầy, thở Chiếu Minh một lần 78 hơi. Một lần thở như vậy ít khi con thở trọn vẹn. Có khi nửa chừng con ngủ. Có khi gần hết con ngủ. Có khi con thở đủ 78 hơi khoảng 30 đến 40 phút. Con nghe có một chị bạn đạo nói, một ngày chỉ thở đến 9 hay 10 lần gì đó mà không buồn ngủ. Tức là 9 hay 10 lần 78 hơi. Một ngày con thở 3 lần Chiếu Minh. Kính xin Thầy chỉ cho con thở như thế nào cho tốt.

Đức Thầy: *Thở từ 1 đến 12, rồi 1 đến 11, rồi 1 đến 10 từ giai đoạn một như vậy đó. Không có làm lộn xộn thần kinh trong bộ gan nữa. Từ 1 tới 12 là một giáp, 1 tới 11, rồi 1 tới 10 cuối cùng tới hết. Đùng đếm 78, nếu đếm 78 thì nó bận rộn lắm. Mình đếm từ 1 tới 12 ít bận rộn hơn. Mình làm từ giai đoạn một sau này sanh ra tập quán tốt. Xây dựng cho bộ gan, bộ thận tốt.*

Cô Huyền Châu kính lời cảm ơn Đức Thầy đã giải đáp tận tình những câu hỏi. Cô cũng không quên cảm ơn các bạn đạo và thân hữu đã đặt những câu hỏi để tất cả đồng có cơ hội tham tường.

Đức Thầy cho biết dù năm nay đã 80 tuổi nhưng Ngài rất vui khi có dịp được phục vụ các bạn đạo và thân hữu. Đức Thầy gửi lời cảm ơn tất cả.

Chương trình buổi sáng ngày chúc thọ kết thúc nơi đây. Buổi chiều tất cả chúng tôi, 750 người đã lần lượt đến trước Đức Thầy cuối đầu đánh lễ chúc thọ. Đức Thầy đã ban tặng mỗi bạn một lì xì đỏ, trong có 4 câu thơ. Hình như tất cả đều nói trúng những vướng mắc trong quá trình tu tập của từng người. Mọi người đều tâm đắc với 4 câu thơ của mình.

Ngoài bao lì xì đỏ, chúng tôi còn được ân thưởng bánh sinh nhật, được xem các bạn trình diễn những màn chúc thọ mới mẻ, linh động. Anh Lý Vĩnh sáng tác một bản nhạc hát bằng 7 thứ tiếng. Bà con lâu lâu được một dịp thưởng thức xứng đáng. Anh chu du khắp 7 nước mời cho được những cặp nghệ sỹ lạ quần, lạ áo nhưng mặt mày thì thân quen quá chừng. Vừa hát vừa cười cho đỡ run. Bấy nước nào và những ai đóng vai nam nữ ca sĩ, xin mời quý bà con thỉnh cuốn băng Đại Hội về xem cho rõ.

Phần dâng lễ vật chúc thọ Đức Thầy của các em thiếu nhi thật cảm động. Đoàn lân Quang Minh của anh Thanh Hòa kỳ này tu đạt đến mức “quân bình âm dương”. Ngoài chị Thanh Hòa đánh trống, cô Minh Thông vẩy đuôi, phải kể đến cô con gái của anh chị đảm nhận một ông Lân. Muốn múa nhịp nhàng với tiếng trống không phải dễ. Ban Quang Minh tập dượt sáng đêm trên tầng 2 của khách sạn. Phòng bên cạnh, cô Dung đang hướng dẫn các chị kết hoa cho ngày Thượng Thọ Đức Thầy. Chúng tôi mỗi người đều được gắn một đóa hoa cắm chướng đỏ thắm trên ngực.

Các chị ở thiền viện Quy Thức trang phục bộ áo dài gấm đỏ như các cô dâu. Nhìn quanh hội trường, áo đỏ hơi nhiều. Đã có tiếng thì thào hẹn hò năm sau sẽ mặc toàn màu đỏ để cầu mong điều lành sẽ đến với mọi người. Năm nay chúc thọ Đức Thầy, có thêm một võ đường thân hữu nổi tiếng ở Houston, biểu diễn đủ màn thật ngoạn mục.

Từ hai ngày trước các bạn đạo sau khi sinh hoạt đều dành ra ít phút để tập chung bản nhạc Mừng Sinh Nhật Thầy của cố Nhạc Sĩ Hoàng Thi Thơ. Hát đến câu “tuổi đời 80”, các bạn đều nhường cái cổ dài ra thêm một chút để đưa hơi vượt con số 80. Năm ngoái hát 79 là đúng bản gốc. Năm nay Thầy tăng thêm 1 tuổi. Ban đầu hát đến đó tự nhiên ngưng hết cùng nhau cười cái rần. Đi Đại Hội để thấy mình vẫn còn tuổi thơ. Được ăn, được hát ca vui đùa thỏa thích. Không có một đứa nào lải nhải bên tai, má ơi má ơi. Cũng không có một thằng cha nào dám kêu, bà đâu dọn cơm tui ăn. Bà ngoại, bà nội, má chồng, má vợ gì đều phơi phơi như con gái tuổi đôi mươi. Đến như bác Liêm, bác Trí chân vẫn bước sai sai, thơ tứ tuôn tràn. Tiền bạc để kiếm nhưng những giây phút thoải mái thanh cao này tìm đâu ra.

Một tuần Đại Hội qua nhanh như một hơi thở. Mấy năm trước Đại Hội tối đa có ba ngày. Bây giờ bảy ngày vẫn thấy nhanh, không đủ thắm. Buổi tối trước ngày rời khách sạn, ngồi với nhau đến giờ thiền mới chịu đứng lên. Đêm đó lác đác đã có nhiều bạn từ già sớm lên đường. Còn lại sáng hôm sau chia tay ở lobby của khách sạn. Kể ra thì thật buồn nhưng lúc đó không có tâm trí để nghĩ vẩn vơ. Nhiều chuyện linh tinh cá nhân cần phải giải quyết. Nào là dò bảng tên xe bus ra phi trường. Nào là lo trả chìa khóa. Lại còn cái mục đi chào nhau, ghi nhanh địa chỉ, số phone, hẹn hò năm sau: Nhớ đi nha. Vừa mới gọi nhau mừng rỡ đó bây giờ cũng gọi nhau để già từ.

Tôi năm nào cũng tìm cách gặp Thầy để xin một câu làm cảm nang học tập. Năm ngoái Thầy cho tôi câu “giữ vững lập trường”. Năm nay Thầy phán “Về Không” Tôi đứng lẩn xần một hồi, Thầy lại tiếp, chuyện của ai mặc kệ không có xen vô. Chuyện của Thầy rầy tui, chỉ một mình tui biết. Nhưng cũng xin viết lên đây gọi là làm quà cho các bạn cùng cảnh. Nhớ, chuyện của ai mặc kệ. Chuyện của mình quan trọng hơn. Nói thì nói vậy chớ tui cũng biết, sẽ có nhiều bạn buột miệng cười tui liền, bả lu bu quá nên Thầy rầy bả chứ mắc mớ gì tui mình. Xin mượn câu Thầy dạy để chấm dứt loạt bài phóng sự này. Bạn có bằng lòng không, hay bạn lại thắc mắc: Tui nghe mấy bạn về nói Đại Hội quá trời chuyện mà bà Sương viết thiếu tùm lum. Thôi cho tui xin lỗi và mời bạn muốn biết rõ ràng thì ghi tên đi Đại Hội năm sau vậy, để quá mà.

Đại Đồng Tu Tiến, cái tên nghe không đã thấy dưng mãnh phi thường. Dưng mãnh tu. Nhất định tiến. Chúng ta hẹn gặp nhau ở San Francisco.

NGỌC SƯƠNG kính bút.